

தமிழ்லகைத் தொடர்.

முதற் சுவடி.

1764

தொல்காப்பியவாணியச்சி.

திருவாளர் பா. வே. மணிக்கம் நாயக்கர்,
இராகவையங்காரவுர்களிடை நிகழ்ந்த
எழுத்துப் போக்குவாடி.

Kmm0 930

ஜெகம் அண்டு கம்பெனியாரது டாட்சன் தழுத்தகம்,
திரிசிராபுரம்.

1924

554
Q/38

அறிவுரை.

தமிழுலகத்தொடர்' என்னும் சொற்றொடர், வேற்றுமாத் தொகையாயும், அல்வழித் தொடராயும் நின்று பல்வேறு பொருள்களைக் குறிப்ப்தாயினும், அவ் வெல்லாப் பொருள்களுக்கு ஏறப். இத்தொடரின் உட்கூட இருப்பது அறிஞர்க்கடைவே புல்ப்பாடுறுமென்ப அன்மையின், ஈங்கப் பெயர் வரலாறு கூறிற்றிலம்.

இம்முதற் சுவடியில், திருவாளர் பா. வே. மாணிக்கம் நாயக்கர், மு. இராகவையங்காவுட்களிடையே நிகழ்ந்த சந்தர்ப்பப் போக்குவரவு வரையில் வெளியிட்டுள்ளேன்.

இரண்டாவது சுவடியில், தொல்காப்பிய வாராய்ச்சிக்குத் தகுமுறை ஆன்றே யுளதென்பதும், ஆலோசிதென்பதும்; வெளிவரும்.

இப்படிக்குத்,

தமிழுலகை.

தொல்காப்பிய வாராய்ச்சி.

முதற் சுவடி.

திருவாளர் பா. வே. முரணிக்கம் நாயக்கர்,
மு. இராகவையங்குநர்வர்க்குரிடை நிகழ்ந்த

எழுத்துப் போக்கு வரவு.

I

Berhampore,

20—8—23.

அன்புள்ள ஐயா,

யான் தங்களை நேராகவறிந்திலேனாலும் என்னைப்
போன்ற தமிழ்ப்பற்றுடையோன் தாளிற்கு விடையளித்
தும் அன்புடையிரென லோர்ந்து ஈது வரையலாயினேன்.

வேழெம்மொழிதளிலும், இலக்கணப் புத்திகளில்
ஒன்றாகக் காணப்படாத பொருளதிகாரம் என்பதொன்று
தமிழிலக்கணத்துள் ஓர் பகுதியாக விருத்தலின் அதனைப்
பன்முறை படித்தேன். கற்கக்கற்கத் தெளிவு வரவேண்டு
வதற்கு மாறாக ஐயப்பாடுகளே வளர்ந்து வந்தன. தங்கள்
பொருளதிகார ஆராய்ச்சி என் கைக்குக் கிட்டினவுடன்
மிகவும் ஆவலுடன் படித்தேன். பழையனவாய சில
ஐயங்கள் நீங்கின; புதியனவாய பலவையங்கள் தோன்
றின். பழைய வுமைகளைப் படித்தபோதெல்லாம் தோன்
றிய வையங்களைத் தெளிவிக்க அவ்வுரையாசிரியர்கள்

இல்லாமற் போனதுபற்றி வருத்தினோனாலும், தங்கள் ஆராய்ச்சியைப் படித்தபோது என் அறிவிற்குத் தேரன் முதலையையங்களைப்பற்றித் தங்களைக் கேட்டு உணர்ந்து கொள்ளலாகுமென்னும் ஓர் ஆறுதல் தோற்றிற்று. தங்கள் அன்புக்கூர்ந்து பின்வரும் ஐய வினாக்களுக்கு விடையளிப்பீர்களானால் மிகவும் நன்றி யறிதலுடையவனாவேன். தாங்கள் எனக்குக் கிருபொழுது செலவிடாதபடி, கருக்கமான விடைகளுக்கேற்ற ஐயப்பாடுகளையே குறிக்கின்றேன். முன்பின்னறியா யான் கொடுக்கும் தொந்தரவிற்கு மன்னிப்பு வேண்டுகின்றேன்.

1. தொல்காப்பியம் என்னும் பெயரான் செய்ததால், நூல் தொல்காப்பியம் என்னும் பெயர் பெற்றதென்பதற்காவது,

தொல்காப்பியம் என்னும் நூலைச் செய்ததன்மையால் அய்வாக்கியோன் தொல்காப்பியன் என்னும் பெயர் பெற்றான் என்பதற்காவது,

உரையாசிரியர்கள் முதலாகப் பின் வந்தோர் கூற்றுக்களையன்றி, நூலின்கண் குத்திரங்களிலேயே அறிமுகிட்டுப்பதேதேனும் உண்டாயின் அவைகளின் குறிப்பு.

2. தொல்காப்பியம் என்னும் நூற் பெயரில் உள்ள காப்பியம் என்னும் சொல் காவியம் என்னும், கூடசொல்லின் திரிபு என்பதற்கு உரையாளர் கூற்றன்றி நூலின் உட்புறத்தே ஏதேனும் மேற்கோளுண்டாயின் அவைகளின் குறிப்பு.

3. "காப்பியம் = காவியம்; கவிபாகிய சக்கிரனது ஏமிசம் என்பது பொருள்". நூலில் இதற்குச் சான்றேதேனும் உண்டாயின் அதன் குறிப்பு.

4. தொல்காப்பிய முனிவரின் இயற்பெயர் திணை தாமாக்கினி என்பதற்கும், அவர் சமீதக்கினியின் புதல்வ

ரென்பதற்கும், உரையாளர்கள் கூற்றன்றி, தொல்காப்பிய நூலிலாவது அதற்கு முற்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் இலக்கண இலக்கியத் துறுக்குகளிலேனும் சான்றுண்டாயின் அதன் குறிப்பு.

5. நிலந்தருதிருளிற் பாண்டியன்காலம் இடைச்சங்க காலம் என்பதற்கு உரையாளர்தள் கூற்றன்றி வேறுசான்றுண்டாயின் அதன் குறிப்பு.

6. பாயிரச் செய்யுள், ஒருசாலை மாணுக்கராய பனம் பாரனார் கூறின தென்பதற்கு உரையாளர் கூற்றன்றி வேறுசான்று.

7. அகத்திணை, புறத்திணை, அகப்பொருள், புறப் பொருள் என்பனவற்றிற்குப் பொருள் உரையாளர் கூற்றின்றி ஆசிரியர் கூற்றில் உள்ள சூத்திரங்கள்.

8. “ஒழுங்கற்ற மனமுறைகளை நீக்கி ஒத்த அன்பு பற்றிய காந்தருவத்தையும், அதன்பின்னர்க் கற்பியலையும் ஆரியமேலோர் தமிழ்நாட்டார்க்கு நன்னூலிதித்துட்டோந்தனர்” என்பதை உரையாளர் கூற்றின்றி நூலில்நேராக உணர்த்தற்குரிய சூத்திரங்கள்.

9. உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களுள், தொல்காப்பிய காலத்திற்குமுந்திய இலக்கியங்களுளவாயின் அவை.

10. ‘சாதி’ என்கிற சொல், நூலில் ‘நீர்வாழ்ச்சாதி’ என்பதுபோல் விலங்கினங்களைக் குறித்ததுபோக மக்களினங்களைக் குறிக்கிற இடங்களெவை யென்பதும், தாங்கள் சாதி என்னும் சொல்லை மக்கள் வகுப்பினரைச் சார்த்தி வழங்குவதற்கு தொல்காப்பியத்தின் ஏதேனும் பற்றுக் கோடுண்டா வென்பதும்.

11. “மேலோர் மூவர்க்கும்” என்ற சூத்திரத்தைச் சுட்டி, “கற்புமுறை ஆரிய வருணத்தார் மூவர்க்குமே

இருடிகளால் ஆதியில் நியமிக்கப்பட்டதென்றும், அவ் விதிகளைத் தங்கள் புராதன முறையென்றில் நின்றொழுநிக வந்த தமிழர் முதலியோர்க்கும், பிற்காலத்தே அவர்கள் விதித்துப்போந்தனரென்றும் ஆசிரியரே, கூறுகின்றார்” என்றது புலப்படவில்லை. மேலோர்மூவர்-ஆரிய ஐயுணராதார் என்பதும், அவர்கள் தமிழர்களல்லரென்பதும், உரையாளர்கள் உள்வரப்போக்கின்படி அவ்வாறு உய்த்துணர்ந்ததையன்றி, சூத்திரங்களில் நேராக மேலோர் மூவர் ஆரிய வருணத்தாரென்று கூறியதுண்டெனின் அவைகளின் குறிப்பு.

12. மேலோர் மூவர் தமிழர்களல்லராயின் அவர்கள் வழங்கிய மொழிதான் யாதென்பது.

13. தமிழகத்து வண்புகழ் மூவராகிய சேர சேர்ழ பாண்டியர்கள் ஆரியவருணத்தவர்களா அல்லது தமிழ்களா என்பது.

14. களவொழுக்கமின்றியே தனிக்கற்புமுறை முன்பு வழங்கியதில்லை யென்பது “முற்படப்புணராத சொல்லின் மையிற்-கற்பெனப்படுவது களவின் வழித்தே” என்னும் களவியற் சூத்திரத்தைக்கொண்டு புலப்படுத்தியிருக்கின்றது. இப்பொருளைத்தரும் தொல்காப்பிய சூத்திரங்களுளவேல் அவைகளின் குறிப்பு.

15. தமிழ் மக்களாகக் கருதப்பட்டார் இவ்வைந்து நிலத்தவரே யென்பது நாம் நன்றாக உய்த்துணரக்கூடிய தென்றும், நம்பியார் கருத்தும், ஆபர், வேட்டுவர், கிழார், பரதவர், மறவர், என்ற ஐவகை மக்களுமே தமிழ் நாட்டிற் குரியர் என்பதும் குறித்திருக்கின்றது. “இக் கருத்தை இன்னும் சிறிது விரித்தல் வேண்டும். அதாவது:—

௨. இவ்வைவகை மக்கள் தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டிருந்து வந்தவர்களா? அல்லது தொல்காப்பியத்

திற கூறப்படுவதாகக்கொண்டே 3 ஆரிய வருணத்தார் தமிழ் நாட்டிற்கென்று கொட்டிநுந்து வந்தவர்களா? வென்பது.

15. இம்முன்று ஆரிய வருணத்தார் பின் வந்து தமிழ் நாட்டிற்கு குடிபுகுந்தோராயின், அவர்களோ பெரும்பாலும் அசுத்தநீரையில் தலைவர்களாகக் காணப்படுதலின், தமிழ் மக்கள் முறையென்ற களனியலை இவ்வரிய வருணத்தார் மூவர்களும் கைக்கொண்டோமுகினரா வென்பது.

16. பார்ப்பான், பாங்கன் முதலிய அறுவரன்றி கள வெழுக்கத்தில் வேறெவரும் பேசுதற்குரியவராக விதிக் கப்பட்டில ரென்றும், வாழ்லாக நின்று பேசுதற்குரியார், தோழி, தாய், பார்ப்பான், பாங்கன் முதலாயினோர் என்றும், நால்வகையான களவுக்கூட்டத்தில், பாங்கற் கூட்ட மென்றென்றும், பாங்கனிமித்தங்கள் பன்னிரண்டென்றும், பாங்கனும் பார்ப்பார் இனத்தவனென்றும் கூறியிருத்தலின், களனியலில் கூற்று நிகழ்த்தவும், சந்து செல்லவும் இன்றியமையா இப்பார்ப்பார் ஆரிய வருணத்தாராயின், இவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு குடிபுகாமுன் தமிழ் மக்களுடைய களனியல்தான் என்னெயென்பது.

16. “இவற்றுள் ஓதற்பிரிவு சூத்திரரொழிந்த ஏனை வருணத்தார்க்கு உரித்தெனவும், (உசு) பகைநோபிரிவும் காவற்பிரிவும் அரசர்க்கே உரிய எனவும், (27-28)” என்று விளக்கிப் போந்ததில், தொல்காப்பியத்துள் வழங்கும் அந்தணர் அரசர் வணிகர் என்கின்ற சொற்களோடுகொண்டு “சூத்திர” ரென்கிற சொல்லையும் வழங்கியிருப்பதால் இச் ‘சூத்திர’ரென்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் தொல்காப்பியத்துள் வழங்கும் “வேளாளர்” என்பதா? அத்தொல்காப்பியச்சொல் “வேளாளர்” என்பது, தமிழ் நாட்டிற்கே உரிய ஐவகை மக்களாகக்கொண்ட, ஆயர், வேட்டுவர், சிழார், பரிகவர், மறவர் என்பாரை உட்படுத்த

துகின்றதா? அவ்வாறு உட்படுத்தாவிடின், ஒரு பொருளானவாகக்கொண்ட வேளாளர் சூத்திரர் என்னும் சொற்களுட்படா வேட்வொர் முதலாளி மீனார், ஐந்தா முதல் ஒன்பதா வருணத்தினர்களா? வென்பது.

17. “உயர்த்தோர்க்குரிய ஒத்தினுள்” என்பதிலுள்ள ‘ஒத்து’ என்னும் சொல் வடமொழிவேதம் என்று பொருள்படுகின்ற தென்பதற்கு, உரையாளர் கூற்றன்றி சூத்திரங்களுள் தெனியச் செப்பிய தண்டெனின் அதன் குறிப்பு.

18. “அடியோர் பாங்கிலும் வினைவல பாங்கிலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தை முன்னிட்டு, அடிமை வழக்கம் நாட்டிலிருந்தும் பெறப்படுமென்றும் ‘அடியோர்’ என்பது விற்றுக்கொள்ளற்குரிய அடிமைகளையே குறிப்பதாதல் வேண்டுமென்றும் கூறியுள்ளது. இக்கருத்து பண்டையுரையாசிரியர்களும் கொண்டதாகத் தோன்றவில்லை. இவ்வெழுந சொல்லு ‘அடியோர்’ என்பதையன்றி, தொல் காப்பியச் சூத்திரங்களுள், விற்றுக்கொள்ளற்குரிய மக்களிருந்தனரென வுரைத்துவன உண்டேல், அவைகளின் குறிப்பும், இன்னும் சங்க நூல்களிலுண்டேல், அவைகளின் குறிப்பும்.

19. ‘மறை’ என்னும் தமிழ்ச் சொல்லையும் “வேதம்” என்னும் வட சொல்லையும், ஒரு பொருள் குறிப்பனவாக வழங்கி யிருக்கின்றது. “மறை” என்பது மறைப்பைக் குறிப்பதினாலையும் “வேதம்” என்பது (Vidh-to know) புலப்பாட்டைக் குறிப்பதினாலும், ஒன்றற்கொன்று மொழி பெயர்ப்பாகா. “மறை” என்பது வடமொழி நூற் பெயரின் மொழிபெயர்ப்பானால் அவ்வடசொல் யாதென்பது.

20. தலைமகள் 16 ஆண்டினன்; தலை மகள் 12 ஆண்டினன் என்று உரையாளர்களாற் குறிப்பிட்ட இவ்வா

ராய்ச்சியிலும் எடுத்தாண்டு கொண்டதற்கு உரையாளர் கூற்றன்றி, தொல்காப்பிய சூத்திரங்களில் எங்கேனும் புலப்படுகின்றனாண்டெனின் அதற்குக் குறிப்பு.

வேறு பின்வந்த அகப்பொருளிலக்கணங்களிலேனும் புலப்படுமேல் அதற்குக் குறிப்பு.

21. களவியல் நீட்டம் இரண்டு திங்களென்பதற்குத் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களில் எங்கேனும் சான்றாண்டல், அதன் குறிப்பு.

22. “மறை வெளிப்படுத்தலும் தமழிந்தகோடலும்” என்பதிலுள்ள உம்மைகள், “கொடுப்போ ரின்றியும் கரண முண்டே” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கேற்ற, எண்ணும்மைகளாகப் பொருள் கோடல் என் பொருந்தாதென்பது.

23. ‘இவளை நீ இன்னவாறு பாதுகாக்க,’ எனத் தலைவனுக்கும், ‘இவனுக்கு இன்னபடி குற்றேவல் செய்வுதாமுக’ எனத் தலைவிக்கும், அங்கியங் கடவுள் அறிகரியாக மந்திரவகையால் வேள்வியாசாண் கற்பிப்பதாகும். இதனைக் ‘கரணம்’ என்றாளுவர் தொல்காப்பியர்.—இவ்விவரங்கள் உரையாளர்கள் கூற்றினன்றி நேராகத் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களில் எங்குள்ளனவென்பது.

24. பார்ப்பார், அறிவர் என்பவர்களை வேறாக எண்ணப்பட்டிருத்தலின், அறிவர் ஆரிய வருணத்தினரா? அங்வாறனால் பார்ப்பாருக்கும் அறிவர்க்கும் வேற்றுமையென்ன? அறிவர் தமிழ் மக்களாரின், ‘மேலோர்’ என்பது ஆரிய மக்களைக் குறிக்கின்றதென்பதனால், ‘அறிவர்’ என்போன் சிழோருட்பட்டவர்களா வென்பது.

25. ‘கரணத்தினமைந்து முடிந்தகாலை’ என்னும் சூத்திரத்தின்சிறு உரையாசிரியர்களைத் தழுவி, முதல் மூன்று நாள் தலைவியைச் சோமன் முதலிய மூவர் முறையே புணர்விட்டு, நாலாம் நாள் தலைவன்புணரும் ஒழுக்காறு வடநூல்

கவிரின்று காட்டப் பட்டுள்ளதற்கு, உரையாளர் உய்த் துணர்ந்ததை யன்றி, வெளிப்படையாகத் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களுய்வேல் அவற்றின் குறிப்பு.

26. “மறைந்த ஒழுக்கத் தோரையுநாளும்,

துறந்த ஒழுக்கம் கிழைவோற்கில்லை” என்னும் சூத்திரத்தை வைத்து உய்த்துணர்ந்ததன்றி, களவொழுக்கத்தில், பூப்பொடுபுணர்தலுக்கு வேறு நேரான சான்று மூலத்தில் உண்டெனின், அதன் குறிப்பு. அல்லது பிற்பட்ட இலக்கியமேனும் உண்டெனின் அதன் குறிப்பு.

27. “அந்தரத் தெழுதிய வெழுத்தின் மான, வந்த குற்றம் வரிகெட ஒழுகலும்” என்பதின்னின்றி “பிராயச்சித்தம் செய்யும் வழக்கொன்று” உய்த்துணரப் பெற்றதையன்றி, பிராயச்சித்தத்தை நேராகப் பேசும் சூத்திரங்கள் தொல்காப்பியத்திலுளவாயின் அவைகளின் குறிப்பு..

28. “அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும் . . .” என்னும் சூத்திரத்தான், அறுவகை, ஐவகை, இருபுன்று என எண்களைச் சொல்லியிருக்கின்றதேயன்றி, அவை இவை யென விளக்கியிருக்கவில்லை. மரபியலுள்ளும் அவை இவை யெனப் புலப்படவில்லை. உரையாசிரியர்கள் காட்டியுமேற் கோள்கள், தமிழுக்குப் புறம்பான ஆரிய வேதத்தினின்றும் தொல்காப்பியத்திற்குப் பிற்பட்ட இலக்கியங்களினின்றும் இருக்கின்றன. சில எண்களுக்கு உரையாளர்கள் ஆரிய வேதத்துட் குறித்த எண்களுக்கு வேறுபாடு கண்டு, கூட்டியும் குறைத்தும் சரி செய்து காட்டுகின்றனர். தொல்காப்பியத்திலேயே இவ்வெண்கள் எவ்வெவற்றைச் சுட்டுகின்றனவென்றறியச் சூத்திரங்களுண்டேல் அவைகளின் குறிப்பு.

29. அனைநிலைவகையைப் பற்றிச் சொல்லுமிடத்து, வருண் சாங்கரிசத்தால் வந்த கலப்புச்சாதியாரெனக்

குறிப்பிட்டிருக்கிறது. கலப்புச் சாதிகளைப்பற்றி மறு சொல்வது உண்மையே. அவைகளைப்பற்றி தொல்காப்பியத்தினுள்ளேயே உரையுளரீ உய்த்துணர்ந்தவாறன்றி நேராக அறிபக்கிடக்கும் சூத்திரங்களுண்டேல் அவைகளின் குறிப்பு.

30. “மெய்ப்பாடாவது, உலகத்தாரது உள்ளத்தே நிகழும் நிகழ்ச்சிகள்; ஆங்கு நிகழ்ந்தவாறு புறத்தார்க்கும் புலப்படுவதோர் வழியால் வெளிப்படுவதாம்” என்று விளக்கியுள்ளது.

தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து வழக்கும் செய்யுளும் கொண்டு நாடி எழுதிய பெரிருட்டால், தமிழ்நாட்டவர் வழக்கே தொல்காப்பியம் சொல்லுகின்றதெனப் பல்வேறுபுடங்கலிற் குறிப்பித்து வந்து, “மெய்ப்பாட்டியலை விளக்குங்கால் மாத்திரம் உலகத்தாரது மெய்ப்பாட்டைப் பேசுவதாகக் கொள்ளல் எவ்வாறு பொருந்தும்” என்பது. இத் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடும், தமிழ் நாட்டார் மெய்ப்பாடேயன்றி, பிறநாட்டார்க் குரியனவல்லவெனின் தவறென்கை என்பது.

31. மரபியலைப் பற்றிப் பேசுவதில், சொல்லதிகாரக் கிளவியாக்கத்து மரபென்று வரையறுத்தனவும், செய்யுளியலில் மரபென்று ஒதுதப்பட்டனவும், மரபியலென வேறாக வைத்ததையுமே குறிப்பிட்டிருக்கின்றது. எழுத்ததிகாரத்து, “நூன்மரபு” “தொகை மரபு” என்னும் மரபு எப்பொருட்டன வென விளங்காதவற்று ளொன்றாகலின், இந் நூன்மரபு தொகைமரபுகளின் மரபு எத்தகைய தென்பது.

இப்படிக்கு தங்களன்பிற்குரிய,

(Sd.) P. V. Manickam.

திருவாளர் பண்டிதர் மு. இராகவையங்கார் அவர்களுக்கு.

திருவல்லிக்கேணி,

4. பெயாழ்வார்கோட்டில் வீதி,

3—9—1923.

தாங்கள் விடுத்த 'ரிஜிஸ்டர்டு' கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன். அதனால், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத் துக்கு எழுதியுள்ள பழைய உரைக் கருத்துக்களைப்பற்றியும், அவற்றைப்பெரிதூர் தழுவியமைந்த என் துருத்துக்களைப்பற்றியும் தங்கட்கு நிகழ்ந்தனவாகக் குறித்த 'ஐய'த் தொடரைப்படித்து வரலானேன். படித்து வந்தபொழுது, அவ்'ஐயம்' களிற் பெரும்பாலவும் தக்க அடிப்படைபற்றி எழுந்தனவா? என்று புலமுறை ஆராய்ந்தும் எனக்குப் புலப்படவில்லை. அதனால் சில கருத்துக்களைப்பற்றித் தங்கட்கு எழுதியுள்ள கேள்விகளைத் தாங்கள் ஆராய்ந்தெழுதுவீர்களென்று நம்புகிறேன். அவ் வாராய்ச்சியினின்றும், தங்கள் கேள்விகள் பலவற்றுக்கு விடைபெறப்படக்கூடும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறேன். அக்கேள்விகள் வருமாறு:—

1. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார மூலத்தை உரையுடன் பன்முறை படித்து அதன் உள்ளீடுகள் இன்னவென்று தாங்கள் நன்கறிந்துகொண்டவர்கள்—என்பதைத் தங்கள் கடிதம் தெளிவாக்குகின்றது. அங்ஙனமாகவும், தங்கள் கடிதங்களில் முக்காற்பகுதிக்கு மேல்—உரையுள்ளறித் தொல்காப்பிய மூலத்துள் நேரண ஆதாரம் உண்டா?—என்ற கருத்துப்பட நெடுக்கக்கேட்கப்பட்டிருப்பதன் நோக்கம் என்ன?

2. நூற்குப்புறமாக ஆக்கியோன் பெயர் முதலியவற்றைக் கூறுதற்குரிய பாயிரச்செய்திகள் யாவும் நூலுள்ள

கூறப்படுதல் இன்றியமையாது என்னும் நியதியுண்டா? நூலுள்ளன்றிப் பாயிரத்துமட்டுங் காணப்படுமாயின் அச்செய்திகள் விலக்கத்தக்கனவா? (1-6 கேள்விகள்.)

3. சூத்திரவுருவில் அமைந்த இலக்கண நூல்களெல்லாம் எடுத்துக்கூறும் பொருள்களை உரைநடைபோல விரித்து விளக்கவேண்டும் என்னும் விதி உண்டா? (23, 24, 25) அந்நூல்கட்கு வரலாற்று முறையாலும் உத்திவகையாலும் முன்னோர் எழுதிப்போந்த உரைகளையும், வழிநூல்களையும் அடியோடு ஒதுக்கி, நோக்கவேண்டிய ஆவசியகமென்ன? பன்னூற்றுண்டுள்ளாக அடிப்பட்டு வருந் தமிழறிஞருள், அவற்றை அங்ஙனம் விலக்கினவரயாவர்?

4. சொற்கூறு பொருட்கூறுகளைப்பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் முன்னோர்க்குள் உண்டேனும், நான்கு வேதம், வருணபேதம் போன்ற பொது அம்சங்களில் அவர்க்குள் அபிப்பிராய பேதம் இருந்ததுண்டா? உண்டாயின் பிரமாணம் யாது? (17, 19, 28).

5. பண்டைச் சொற்பொருண் மரபுகளையும் தமிழர் வழக்க வொழுக்கங்களையும் மனக்கருத்துக்களையும் வெளியிடக்கூடியனவும் இக்காலத்து வழங்குவனவுமாகத் தாங்கள் கருதும் பழைய தமிழ் நூல்கள் யாவை? பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்குப் போன்ற சங்கச் செய்யுள்களும், திவாகர முதலிய பழைய நிகண்டுகளும் அவற்றிற் சேர்ந்தனவா? வேறு?

6. தொல்காப்பியத்துக்கு முற்பட்ட பிரமாணமே தாங்கள் பெரிதும் விரும்புவதாகத் தெரிகிறது. அங்ஙனமே முற்பட்ட நூல்களில் முழு வருவத்துடன் இப்போது வழங்கும் நூல் யாது? அதன் பழமைக்குச் சான்று என்ன? (14)

7. ஆரியச்சொற்பொருள் வழக்குக்களை ஒரு சிறிதூர் தழுவி யேற்றுக்கொள்ளாத பழைய தமிழ் நூல்கள் யாவை? தொல்காப்பியம் அவ்வாரிய வழக்குக்களை அடியோடும் விலக்கிய நூல்களுள் ஒன்று?

8. வடமொழியில் ஒரு காரணம்பற்றி வழங்கும் பொருளே தமிழில் வேறொரு காரணம்பற்றி வழங்கல் கூடாது என்னும் விதியுண்டா? (17, 19).

9. ஒரு வகுப்பினராய் மக்கள் பிறிதோர் வகுப்பினர் நாட்டிற் குடியேறியவிடத்து, அவ் விருவருடைய வழக்குகளும் நடை யுடை நாவணைகளும் அவர்களுக்குட் கலந்து பரிமாறுவதும், காலந்தாத்தில் தம் பூர்வ பாவையை ஒரு சாரார் கைவிடுவதும் நேரக்கூடியனவா? அல்லவா? அங்ஙனங் கலக்குமிடத்து அவ் விருசார் மக்களையும் ஓரினத்தவராகக் கொள்வதே முறையா? (15, 16, 17).

10. (a). சங்கத்துச் சான்றோரினும் பிற சான்றோரினும், வேதங்களும் அதன் அங்கங்களும் தமிழுக்கு முற்றும் புறம்பானவை பென்றும், அவற்றைத் தமிழில் தழுவிக்கொள்வது இழுக்கென்றுங் கருதின தமிழ் மக்களுண்டா? (28) (b). நான்கு வேதமல்லவாயின் நான் மறை வேறியாவை? இக்கூற்றிற்குப் பண்டை மேற்கோள்கள் உண்டா? அவை கூறும் பொருள் யாவை?

இங்ஙனம்,

தங்கள் அன்புள்ள,

(Sd.) டீ. இராகையங்கார்.

Trichinopoly,

14-9-1923.

திருவருள் துணை.

அன்புமிக்க அண்ணல்,

நலம், அவணும் அஃதே புல்து.

திருவாளர் மு இராகவையங்காரது பொருளதிகார ஆராய்ச்சியினின்றும் தாங்கள் பல வினாக்களை யெழுப்பி அன்னார்க்கு விடுவித்ததன் படி, கைவரப்பெற்றுப் படித்து மகிழ்ந்தேன். என் சிறிய ஆற்றலில் பிஸ்செயல்களை ஒருங்கு செய்ய ஒண்ணுமையின் காலந்தாழ்த்தி இஃது எழுத நேர்ந்தது. தோல்காப்பியத்தில், அதிலும் பொருட்பகுதியில் எனக்கும் பல ஐயங்கள் தோன்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்னம் பன்முறை படித்தே ஒருவாறு தெளிவு ஏற்படவேண்டும். ஐயங்காரவர்களது ஆராய்ச்சியும் இப்பொழுது என் கையினி வ்கியுள்ளது. தங்கள் வினாக்களும் எளிதில் விடையிறுக்கக்கூடியனவாகத் தோன்றவில்லை. எனினும் பொதுவாகவும் சிறப்பாகவும் சிலசெய்திகளை இங்கே குறிப்பிடலாமென நினைக்கிறேன்.

1. தங்கள் வினாக்கள் பொருளதிகார ஆராய்ச்சியில் இன்னின்ன முறையைக் கையாளவேண்டுமெனக் கற்பிக்கின்றன. ஆராய்ச்சித் துறையிலிருப்போர்க்கு இஃது உதவியாகக்கூடும்.

2. எல்லாச்செய்திகளும் நூலில் வெளிப்படையாகக் கூறியிருக்கவேண்டுமென்பது எதிங்கள் கருத்தெனக் கருதப்படுகிறது. ஒரு இலக்கண நூலில் அவ்வாறிருப்பது இயலுவதோ? என்ற ஐயப்பாடு எனக்குள்ளது. இலேசு. புறநடை, உத்திகள், உரைவகைகள் என்பனவற்றை

யெல்லாங்கொண்டு கருதும்பொழுது, இலக்கணமென்பது மிக்க சுருக்கமாயும் பிரபல நூல்களின் ஆதரவுகளை வேண்டி. நிற்பதாயுள் இருக்குமென்று நினைக்கவேண்டியு ளது. பிறநூல்களும் செய்யுட்களும் டின்புதோன்றிய வேளும் அவையும் முன்னை இலக்கணத்தின் கட்டளை யைப் பெரும்பாலும் தழுவினவாகத்தானே இருக்க வேண்டும்? இன்றேல் இலக்கணத்தின் பயன் யாதாகும்?

3. தொல்காப்பியர், வடசொல் தமிழில் வழங்குமாறு விதித்திருப்பதும்; வழிநூல்கையுள் மொழிபெயர்ப்பை யும் சேர்த்திருப்பதும், பிறவும், ஒரோவழி அவர் வட மொழி அல்லது வடமொழியாளர் கொள்கையினையும் தழுவிருப்பாரோ என எண்ணச்செய்கின்றன.

4. நூலாசிரியர் பெயர்க்கு நூலகத்தீத மேற்கோள் இருக்கவேண்டுமென்பது ஒருதலையன்று. ஒப்புயர்வற்ற தமிழ் நூலாகிய திருக்குறளில் ஆசிரியர் பெயர் இல்லையே! தொல்காப்பியத்திலும் இல்லையே. சிறப்புப்பாயிரமும், தொன்று தொட்ட ஆட்சியுமே ஆசிரியர் பெயரைத் தெரி விக்க உரியனவாகும்.

5. ஆசிரியர் பெயரிலிருந்து நூற்பெயருண்டாகும் என்பதற்கு அகத்தியம் முதலாகவுள்ள எண்ணிறந்த தமிழ் நூல்களும் வடநூல்கள் முதலியனவும் சான்றுக ளாகின்றன.

6. 'ஒழுங்கற்றமணமுறைகளை நீக்கி.....விதித்திப் போந்தனர்' என ஆராய்ச்சிக்காரர் கூறியது சிறிதும் பொருத்தமற்றதென்றும், கண்டிக்கத்தக்கதென்றும் நான் கூறுவது தவறுகாதென எண்ணுகின்றேன்.

7. 'அடியோர் பாங்கினும்' என்பது கொண்டு விற் றுக்கொள்ளற்குரிய அடிமைகளிருந்தனரென ஆராய்ச்சிக் காரர் கூறுவது பொருத்தமற்றதென்றே தோன்றுகிறது.

தங்களுடைய மற்றைய வினாக்களெல்லாம் எனக்கும்
ஐயப்பாடு விளைப்பனவாயும், இனி ஆராய்ந்து தெளிய
வேண்டிவனவாயுமுள்ளன. தாங்கள் அவைகளை விளக்கி
விரிவுரை நிகழ்த்துங்கால் இன்னும் செவ்வையாக அறிந்து
கொள்ளலாமென் எண்ணுகின்றேன்.

இங்ஙனம் தங்களன்பன்,

(Sd.). மு. வேங்கடசாமி.

IV

திருச்சிராப்பள்ளி,

26—9—23.

அன்புமிக்க அண்ணால்,

தங்கள் கட்டுரை நேற்றிற் என் கைக்கெட்டியது.
சுவடியைப் பாராமலே, என் நினைவிலுள்ள வண்ணம்
ஏடை பின் வருமாறு:—

வினா எண். விடை.

1. இல்லை.

2. "

3. "

4. "

5. "

6. "

7. 'இன்பமும் பொருளுமறனு மென்றங்கு'

(களவியல்)

"காமப்புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்படலும்"

(செய்யுள்)

இவ்வபோல்வனவே ஆசிரியர் கூற்றாகும்.

8. "மேலோர் மூவர்க்கும்" "பொய்யும் வழுவும்"

என்பனவுற்றிலிருந்து சிலர் கருதக்கூடும்.

9. விளங்களில்லை.
10. "
11. இல்லை.
12. விளங்களில்லை.
13. "
14. "மறைவேளிப்படுதலுந்தமரிற் பெறுதலும்"
(செய்யுள்)
15. a. ஐவகை மக்களே.
b. ஆம்.
c. விளங்களில்லை.
16. விளங்களில்லை.
17. "
18. இல்லை.
19. குப்தனித்யை என்று சொல்லக் கேள்வி.
20. இல்லை. பொதுவில் : "காமஞ்சாலாவிளமை"
கைக்களை எனவும், 'இளமை தீர்திறம்'
பெருந்திணை யெனவும் தொல்காப்பியம் கூறு
கின்றது. கி. பி. 8-ம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பாடாததான களவியலுரை கூறுகின்றது.
21. இல்லை.
22. —
23. சூத்திரத்து இல்லை.
24. 'அறுவகைப்பட்ட' என்னும் சூத்திரம் முதலிய
வற்றாற் கருதவேண்டியதே. ஆரியர் தமிழர்
என்பதற்கு வேறு விளங்கும் இல்லை.
25. இல்லை.
26. "
27. "
28. "

29. இல்லை.

30. 'உலகத்தாரது' என்பதில் உண்டாம் இழக்
குப் புலனாகவில்லை.

31. ஆராய்வேண்டியது:

தங்கள்,

(Sd.) மு. வேங்கடசாமி.

V

Waltair, 19-9-1923.

அன்புள்ள ஜயா,

தங்கள் 1923-9-3வது நாளைய தாள் கிடைத்தது.

இத்தெலுங்கு நாட்டில் தமிழ் எழுத ஆள் கிடைப்பதருமையாகலின், ஆள் தேடிப்பிடித்து எழுதியனுப்பிய படி தவறிப்போகாதபடி 'ரெஜிஸ்தர்' செய்தனுப்பியதையன்றி வேறு பொருட்டில்லை.

2. திருவண்ணாமலையார் பழங்காலைபோல என்னுடைய 'ஐயம்' களுக்கு அடிப்படை தேடிப் புலப்படவில்லை என்றெழுதியிருக்கின்றீர்கள். வீண்பொழுது போக்கத் தங்களுக்கும் நேரங் கிடைக்கா தென்பது என்ருக்குத் தெளிவு. இங்கு மவ்வீரே ஆகலின் மலக்கு சொற்களிற செலவிடாமல் என் வினாக்களுக்கு, எதிர் வினாக்களையே செப்பாகத் தாங்கள் வரைந்திருந்தீர்களாயினும், மறு முறையாயினும் தாங்கள் நேர் விடை யளிக்கும் வண்ணம் தங்கள் வினாக்களுக்கு யான் நேர் விடைகளே கொடுக்கின்றேன். தங்கள் கொடியைத் தாழ்த்தவாவது என் கொடியை உயர்த்தவாவது என்னுடைய முயற்சி யன் றென்பதை முன்னதாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எம்முயற்சியாலாயினும் கூட்டல் குறைத்தலின்றிப்பண்

டைப உண்மைகள் வெளியாகல்லேவண்டுமென்பதே எனது
நோக்கம்.

3. என்னுடைய ஐய் வினாக்களில் 'இல்லை' என்னும்
ஒரு சொல் விடையையே எதிர்நோக்கியு வினாக்கள் பல.
ஆயினும் அவ் 'இல்லை' என்கிற விடையை நானே நகத்து
கொள்ளாமல், தங்களைக்கேட்டதின் பொருட்டேதெனின்,
பல்வேறு தெரிவிப்புகளுட்பட்டே என் தமிழ்க் கல்வி யிலும்,
தமிழிலேயே பிறந்து, தமிழிலேயே வளர்ந்து, தமிழ்த்
தொழிலிலேயே இறக்கும் தங்களுடைய தமிழ்க் கல்வி
யிந்ததாகையாலும், 'உண்டு' என்று சொல்வதற்கு ஒரு
நூலில் ஓரிடத்திற்கண்டு சொல்லிவிடலாம், ஆனால் 'இல்லை'
என்று சொல்வதற்கு பல நூலும், பல்லிடமும், முற்று
முணர்ந்தோர்க்கன்றி இயலாததாகையாலும், அவ் 'இல்லை'
என்னும் விடையைத் தங்கள்பால் நேடினேன். அவ்
'இல்லை' என்னும் விடையார் 'பயனென்னை' என்றுணரக்
கூடும். அதனாற் பயன் சிறிதன்று. சிலபோழ்து அவ்
'இல்லை' என்னும் தெளிவு பெரும் பயனைக் கொடுத்து
அதைத் துய்த்துள்ளனானாகவின், இப்போதும் அத்தகைய
விடையைப் பல வினாக்களுக்குத் தங்களிடமிருந்து எதிர்
நோக்கினேன். 'இல்லை' என்பதற்கு மாறாக உண்டு என்று
வரினும் அதனால் என் மறைப்பு நீங்குமாயின் அதனா
லும் நற்பயனை யன்றி வேறில்லை.

4. இதுபோன்ற பழைய நிகழ்ச்சியொன்று யரின்
இவண் குறிப்பிடலாகும் அதாவது, சார்பாய்தத்தின்
'இப்போதைய அடுப்புப்போன்ற மூன்று புள்ளி வடிவம்
தவறென்றும், தொல்காப்பியம் தேரித்த ஆய்தமென்ற
முப்பாற்புள்ளி, மூன்று பாகுபாட்டையுடைய ஒரு புள்
ளியாய் இருத்தல் வேண்டுமென்றும், எனக்குத் தோன்றி,
ஆய்த்தின் பண்டைவடிவினைக்கண், கல்வெட்டு, செப்

பேட்டு வெட்டுப்படிகள், பதிப்பிற்கு வந்தன வராதனவற்றுள் என்னுள் கூடியவரையிற் நேடினேன். ஆனால் ஆப்தனடிவம் ஏங்கும் காணப்படவில்லை.

வெட்டெழுத்துக்களை ஆராய்வதே தங்கள் கல்வியும். தொழிலுமாகவுடைய எபிக்ராபிஸ்ட்கள் (Epi-graphists) போல யான் தீரத் தெரிந்தேனென்று நினைத்திக்கொள்வது புல்லறிவாண்மையான மாகையாலும், உண்மை புலப்படாது போய்விடு மாகையாலும், காலஞ்சென்ற திருவாளர் கேபிராதராயர் அவர்களை ஆப்த வடிவம் எங்கேனும் கண்டதுண்டா வென்றெழுதிக் கேட்டேன். அந்நாள் வரையில் கண்டுணர்ந்த வெட்டெழுத்துக்கள் யாவினும் ஆப்த வடிவம் காணப்படல் 'இல்லை' என்று அப்பெரியார் எழுதினார். அந்த 'இல்லை' எனக்குப் பெரும் புதையல் கிடைத்த பலனை யீந்தது. கேபிராதராயரவர்கள் முந்தாநாளைய வீரமாமுனிவர்துறைக்குப் பின் வந்த, அடுப்புப்போன்ற மூன்று புள்ளி வடிவையே பண்டைய ஆப்த வடிவமென்னும் அளவைத் தவறான எண்ணத்துடன் தேடினமையால், ஆப்த வடிவம் காணப்படவில்லையென்று எழுதினார். பின் என் ஆராய்ச்சியில் அவர்பார்த்து இல்லை யென்ற கல் வெட்டுகளுிலேயே ஆப்தம் வேறு வடிவுடன் இருக்கக் கிடைத்தது. அதன் ஆட்சி முறையும் கிடைத்துத் தொல்காப்பியம் சொன்ன பிறப்பியல், மக்கள் பேச்சுறுப்புக்களால் ஆக்கக்கூடிய எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் பொதுவியலென்பது தெரிந்து, எம் மொழியையும் தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதுமுறை பல்லோர் பயின்று வருகின்றோம். ஆகலின் 'இல்லை' என்னும் தெளிவு பயனற்றதன்று.

5. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் கைக்கொண்ட முறைப்படியே தாங்களும், ஆரிய வேத வேதாங்கம்

களைத் தழுவி ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறீர்களென்பது நன்கு தெளிந்ததே. அவ்வாறு ஆராய்ச்சி செய்யலாகா தென்று வற்புறுத்த யான் முன்னிடவில்லை. ஏனெனில் அவைகள் பயனற்றனவென்பது என் கிருத்தல். அவைகள் தொல்காப்பியத்தின் கொள்கைகளையே உணர்த்து கின்றன வென்று, ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அளவை இடங் கொடாவிட்டாலும், அவ்வவ்வுரை, ஆராய்ச்சி முுதிய காலத்தவர் கொள்கைகளையேனும் இன்னவென அளவைக்கிணங்க நிரூபித்துகின்றன.

6. நூலிற்குப் புறம்பான பொருள்களை நூலிலேற் றிப் பொருள்கேர்டில் ஆர்க்கியாலஜிகல் (Archaeo- logical) முறையன்று. அவ்வாறுவேறு பொருள் புகுத் தாது பொருள் விளங்காத இடங்களில் 'பொருள் விளங்க வில்லை' என்கிற உண்மையையே உரைத்துச்செல்வது ஆர்க் கியாலஜிகல் முறை. அம்முறையில் ஒரு காலத்தனவாய் பல நூல்களைக் கலந்து பொருளெடுப்பதுண்டு. ஆனால் ஒரு காலத்தனவென்பதனை முதற்கண் நிலைநாட்டல் இன்றியமையாதது. இங்கிலிஷ் (English) என்னும் பெயர் மரத்திரையில் ஒற்றுமைகொண்டு பழைய சாசர் (Chaucer) இங்கிலிஷையும், இப்பொழுதைப் இங்க் லிஷையும் ஒன்றாக உரைநல் தகர்த்துபோல, "மறை", 'அந்தணர் மறை' போன்ற பெயரொற்றுமை கொண்டு, தொல்காப்பியத்துட் கூறிய மறையும் இப்போது நான் மறை என்னும் ஆரிய வேதமும் ஒன்றெனக் கொள்வதற்கு ஆர்க்கியாலஜிகல் முறை இடங்கொடாது.

7. உரையாசிரியர்கள் எல்லோரும் சில நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னிருந்தவர்களே. ஆனால் தொல்காப்பிய நூல் சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென்பது தாங்களும் ஒப்பியது. ஆகலின் தொல்காப்பியக் கருத்தை

நேரில் உணர்ந்து உரையாசிரியர்கள் எழுதினார்க ளென்ப தற்கோ இல்லை. வதலாற்று வகையில் தொல்காப்பியத் தின் உண்மைப்பொருள் தலைமுறை தலைமுறையாக வழு வாது, செவிக்குப் பின் செவியாக வந்து, பின் உரையாசிரி யர்கள் செவிக்கும் வந்து, தொல்காப்பியத்தின் உண்மைக் கோட்பாடுகளையே எழுதினார்களென்று கொள்வதற்கும் இல்லை. தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப்பொருளினும் மிகவும் முந்திய நூல் என்பதை மறுப்பார் உளராக எனக் குப் புலப்படவில்லை. தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப் பொருளிற் கு முன்பு பிறந்தும், அகப்பொருளைப்பற்றி மிகவும் விரிவாகப் பேசியும், அழியாதிருந்தும், பொரு ளிலக்கணம் தெரிந்தார் இலரெனப் புடைபடக் கவன்ற கவற்சிக்காகக் கடவுளை இறைபுரோகப்பொருளை இயற் றிப் படியிடுக்கில் செருகினார், என்கிற ஒரு காதை பழைய எழுத்தில் காணப்படுதலால், தொல்காப்பியம் நெடுங்காலம் மறந்தும், மறைந்தும் கிடந்ததென்பது தோன்றுகிறது. அன்றேல் இறையனார் அகப்பொருள் போன்ற ஒரு குறுகிய நூல் அவ்வளவு பாராட்டப்படுவ தற்கிடமில்லை. எழுத்திற்கும் சொல்லிற்கும் சிறந்த தொல் காப்பியம் இருப்பினும், ஓர் குற்றங் குடிகொண்ட குறுஞ் சுவடி, பவணந்தி நன்னூல், எவ்வாறு கல்லூரிகளிற் போற் றப்படுகின்றதோ, தொல்காப்பியம் பொருட்செய்யப் படாமல் இப்போதும் போகின்றதோ, அவ்வாறே முற்கா லத்திலும் விரிந்த. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் மறைந்து நெடுங்காலங்கிடந்திருந்ததென்பதை, இறைய னாரகப்பொருட் காதையால் மூத்திரமன்று, பின்னோன் றிய பொருளிலுக்கணங்களில் துறைமுறைகளும் மாறி நிற்ப ன்வும் வெளியாக்குவன. ஆதலின் நெடுங்காலம் மறைந் திருந்த தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரியர்கள் கலைத்

துப் புத்துயிர் கிளம், சில ஆண்டுகளுக்குள் பலவுரைகள் எழுதலாயின. அவ்வாறாயின் அவர்கள் தங்கள் காலத்துக்கிடையே இலக்கியங்களைக்கொண்டும், 'வழங்குத்தலி' ருந்த தங்கள் கோட்பாடுகளைக்கொண்டும், உத்தி வகையால் நூலிற்கு அளவைப்படி சான்றாகத் பல பொருள் களை எற்றி உரை எழுதியிருப்பது, அவ்வுரைகளைத் தொட்ட தெழுட்ட இடந்தோறும் தோன்றுகின்றது.

8. தொல்காப்பியத்துட் சொன்ன 'மறை' ஆரிய மறைகள்தானென ஒப்பினுங்கூட, உரையாசிரியர்கள் கொள்கைப்படி, வியாசர் ஆரிய வேதங்களைச் சிக்ககற்றித் தொகுப்பதற்கு 'செடுங்கல்லத்திற்கு முன்னரே தொல்காப்பியம் இயற்றலான தென்றலின், வியாசருக்குச் சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்வந்த உரையாசிரியர் காலத்து வழங்கிய, இப்போது வழங்குகிற, வுட்ராபு துனாயீர், மாக்ஸ்முல்லரோபதிப்பித்த நான்கு வேதங்களல்லவென்பது உரையாசிரியர் கூற்றாலேயே வெளிப்படை. வியாசருக்கு முந்திய ஆரிய வேதமும், அவருக்குப்பிந்திய ஆரிய வேதமும் ஒன்றற்கொன்று படியாயின், வேதவியாசர் என்னும் பெரும்பெயர் பெற்றோர் புரட்டியதுதான் என்னை? வியாசருக்கு முந்திய தொல்காப்பியத்தில், வியாசருக்குப் பிந்தியும் அவரால் திருத்தப்பட்டதுமான ஆரிய வேதங்களினின்று உய்த்துப்பொருள் சோடல் ஆர்க்கியாலாஜிகல் முறைக்கு ஒவ்வாது. தொல்காப்பியத்திற் சொன்ன மறை இத்தகையதென்பது தெரிவதற்கு, நூலாகவாவது, சருதியாகவாவது இப்போதில்லையாதலின், 'பொருள் விளங்கவில்லை' யென்று உண்மையை உரைத்துச் செல்வது ஆர்க்கியாலாஜிகல் முறை [10. (b)]

9. "அந்தணர் மறை" யைத் தழுவினே தொல்காப்பியம் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தென்பதும், தொல்காப்பியத்

துட் காணாதது அந்த 'அந்தணர் மறை' யிற் காணலாகும்படியும், அவ் அந்தணர் மறையிற் காணாதவை இத் தொல்காப்பியத்திற் காணலாகும்படியுமே தொல்காப்பியம் அமைந்திருக்கிறதென்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

[10. (a)] ஆனால் அந்த அந்தணர் யாவர்? அவர் மறையாது? என்பவைதான் புலப்படாதவற்றுட் சில. வட்டேவீங்கடந் தென் குமரியாயிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து அந்தணர் என்பாரும், சிந்து நாட்டுப் பிராமணர் என்பாரும் ஒன்றேயா? தமிழ் நாட்டு அந்தணர் மறையும், சிந்து நாட்டுப் பிராமணர் வேதமும் ஒன்றேயா? நான் மறை, சதுர்வேதம்; அந்தணி, அரசர், வணிகர், வேளாளர்; பிரம், கூத்திய, வைஸ்ய, சூத்திர என்னும் பேரளி யொற்றுமை மாத்திரங்கொண்டு இரண்டும் ஒன்றென்பதா? உட்கிடை வேற்றுமை கண்டு அன்றென்பதா?

10 தொல்காப்பியஞ் சொன்ன தமிழகத்து அந்தணர் மறை, வியாசருக்குப் பிந்திய ஆர்ய வேதமன்றென்பதற்குச் சான்றுதொல்காப்பிய நூலிலேயே பல்விடங்களிற் காணலாம். சிற்சிலவே இம்முடங்களில் குறிக்க வியலும். தமிழகத்தந்தணர் மறையோ, தெய்வம் அஃறிணை யென்பது; மந்திரங்கள் மாந்தர் கிளந்தவை என்பது; ஆம்மந்திரங்களுக்கு ரிக்குகள் போன்ற அளவு முதலாகிய கடப்பாடி லவென்பது; கொடிநிலை கந்தழி வள்ளியென்ற வடுநீங்கு சிறப்பின் மூன்றும் முதலன வென்பது; முறன எ ஒவ்வ மன்றி ஆய்தம் முதலிய முச்சார்பு வகை தொகையாகச் சாரவரும் எண்ணிறந்த எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் அகத். தெழு வளியிசை அளவுதுவ்வது. இத்தகைய பல அடிப் படைவான கொள்கைகளிலேயே இப்போதைய ஆரிய வேதத்தினின்றும் முற்றும் வேற்றுமைப்பட்டிருப்பது காணலாம். ஆகவே தங்கள் (10-b) வினா ஆரியவேத

மன்றேல் வேறியா தென்றதற்குத் —தேரியாது என்கிற வெள்ளையாய விடைதான் யாங்கொடுக்க வியலும். புல்லறிவாண்மையிலும், தெரியாத பேதைமையே நன்றோ சிறந்த தன்றோ ?

11. வடசொல், ஆரியம், சம்ஸ்கிருதம் என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகளாக அணித்தில் வழங்கி வருவது அறிவேன். அவ்வாறே தாங்களும் 7—8—விஞ்ஞக்களில் ஆண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆனால், தொல்காப்பிய காலத்தில் 'வடசொல்' தவிர மற்ற இரண்டு சொற்களும் உலகில் எங்கேனும் இருந்தனவா? இருப்பின் தமிழ் கூறு நல்லுலகத்தில் வழங்கினவா? வழங்கின் மூன்று சொற்களும் ஒருபொருளானவாக வழங்கினவா? என்பன இவையும ஆராய்ந்து தெளிதற்குரியன.

தமிழில் வழங்கிய சொல் வகைகள் நான்கிலுள் இயற் சொல் முத்தன்மையாயது; வடசொல் கடைப்படியிலுள்ளது. வடசொல் என்பது தமிழ்க்குரிய சொல்லென்று நோக்கவே பொருள்கொள்ள இடங்கொடுப்பது. உய்துப்பொருள் கோடல் வேண்டாதது.

அத்தகைய 'வடசொல்' என்னும் தமிழ்ச்சொல்தான் என்னை? என்கிற ஆராய்ச்சிக்குத் தொல்காப்பியத்துணின்றே ஆரியச்சொல்தான் அல்லது சம்ஸ்கிருதந்தான் என்று தெளிவிக்கக் கூடிய கூற்று எனக்கெட்டிய வரையில் கிடைக்கவில்லை.

'வடசொல்' என்பதை வடக்குத் திசையிலிருந்து வந்த சொல், என்று பொருள் கோடல் எளிதாயினும் அளவைக்கிணங்க நோக்கின், வடசொல் என்பது திசைச் சொல் என்பதனுள் ஒரு பகுதியாக அடங்கும். அவ்வாறாக, திசைச்சொல் என்பதையும் சொல்லி, வடசொல் என்பதையும் சொல்ல வேண்டிய பொருட்டு விளங்க

ளில்லை. வடசொல் என்பதைத் திசைப்பொருளில் வழங்கியிருத்தல் பொருந்நாததாகத்தோன்றுகிறது. தொல்காப்பிய காலத்தில் 'வடக்கு' என்னும் சொல்லை எவ்வெப்பொருளில் வழங்கிய தென்படு காட்ட நமக்கு நிகண்டு மில்லை. ஆகராதியுமில்லை.

வடக்கிருத்தல் என்னுஞ் சொற்றொடரொன்று பிறறை நூல்களிற் காணப்படுகின்றது. கீத்தொடரிலே னும் வடக்கென்பது திசையைக் குறிக்காது, ஊண் துறந்திருத்தலைக் குறிக்கின்றது. அவ்வாறே "வடசொல்" என்பதிலும் வட என்பது துறவைக் குறிக்குமேல், 'வடசொல்' என்பது, 'நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே' உரியனவாகக் கொண்டிருந்த தமிழகத் தந்தணர்களாய துறவொழுக்கு மிகுதியாகக் கொண்டவர்கள் வழங்கிய தமிழின் பகுதியாகிய சொல்லாதல்வேண்டும். ஆனால் தீர்மரணமாகச் சொல்வதற்கேற்ற சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்க வில்லை.

12. ஆர்யம், சம்ஸ்கிருதம் என்னும் சொற்களே தொல்காப்பியகாலத்தில் இருந்தன வென்று கொள்வதற்கு ஐப்பப்பாடுகள் பலவுள. சம்ஸ்கிருத மொழிக்கு பிறப்பிடமாகிய ப்ராக்ருதத்தில் 'ஐய' என்றிருந்த சொல், பின்னைய சம்ஸ்கிருதத்தில் 'ஆர்ய' என்று மருவிற்பென்பது, சிறந்த மொழி நூலோர் கொண்ட கொள்கை. அந்த ப்ராக்ருத 'ஐய' என்பதுதான் தொல்காப்பியத்தில் பல்லிடத்தும் காணக் கிடைப்பது. ஆகலின், 'ஆர்ய' என்னும் சொல் பிறப்பதற்கு முன்னரே இருந்துவந்த தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து "ஐயர்" தான் கற்பிற்குக் கரணம் யாத்தனர் என்று தொல்காப்பியமே சொல்வதாலும், அத் தொல்காப்பியம், "வடசொல்" லீத் தமிழின் பகுதியாகச் சொல்வதாலும், தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து ஐயர் அந்தணர்களையும் அவர்கள் மறை வடசொற்களையும் தழுவவேண்டுவது தமிழர்

கடமைபென்பது என் கருத்து. அந்வாறு யாவும் தழுவிய வருகின்றேன். (7ம் 8ம்).

13. 'ஆர்ய' என்னுஞ் சொல் தொல்காப்பியக் கோலத்திற்குப் பின்னும் திவாகரத்திற்கு முன்னும் வந்து நடைத்திருத்தல் கூடும். அப்போது அதற்கு மிலேச்சன் என்னும் பொருள் இருந்ததும் நமக்குத் தெரியுமல்லவா? இன்னும் பிறகோலத்தில் 'ஆர்ய' என்பது மிலேச்சன் என்னும் பொருளை யிழந்து, ஆசான் என்னும் பொருளில் வந்ததும் தெரிந்ததே. ஆதலால் ஆர்யன் ஆசானான சென்ற சில நூற்றாண்டுகளின்றான் அந்த ஆர்யன் தமிழர்களுக்கு நெறி கற்பிக்கக்கூடுமென்பது, ஆர்யன் மிலேச்சனாக இருந்த காலத்தும், ஆர்யன் என்பானே உண்டாயிராத தொல்காப்பிய காலத்தும், அதன் முற்காலத்தும், முந்தானைய ஆர்யன் போய், சிவாசருக்குப் பிந்திய ஆர்ய வேதத்தை வைத்துக்கொண்டு, பண்டைத் தமிழர்களுக்கு நெறி கற்பித்தானென்பது ஆர்க்கியாலஜிகல் ஆராய்ச்சிக்கும் பொருந்தாது. அவையல் ஐளனிகள் அடுக்கடுக்காய்க் கிடக்கும் வேதவேதாங்கங்கள், காளியங்கள், வ்யாகரணங்களை யுடைய பிற்கால சிந்து நாட்டு ஆர்யன், முற்பட்ட தொல்காப்பிய காலத் தமிழருக்கு நெறி கற்பித்திருப்பானேல், அவையல் ஐளனிகளுக்கு மிறப்பு தொல்காப்பியத்திற்கு ஏன்றியிராது. ஆர்யன் ஆசானான சில நூற்றாண்டுகளில், அவன் நெறியைக் கடைப்பிடித்து தமிழரும் அவையல் ஐளனிகளைப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் வழங்கிவருவது வெட்டவெளிபாகத் தெரிந்ததன்றோ? ஆயினும் அவையல் ஐளனிகளை மாத்திரம் ஆர்ய மொழியில்தான் வழங்குவார்கள். தங்கள் மொழியில் வழங்கார்களே. தமிழகத்து 'ஐயர்' வடாது நாடு சென்று 'ஆர்யர்' ஆயினாரென்பதும் தமிழின் கூறுகிய வடசொல், நன்றாகச் செய்யப்பட்டதா

கக்கொண்டு சம்ஸ்கிருத மெழியாயதென்பதும் என்னுடைய கொள்கை. இதனை 1917 ஆம் ஆண்டில் ஒரு சிவசுவடியிற் சொல்லியுள்ளோன். இடை ஆசியாவிலிருந்து ஆர்யர் வந்ததாகக்கொள்வது தவறென்றும் விளக்கியுள்ளோன். பின் திருநெல்வேலியில் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் வெளியிடும், 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' என்னும் புதினத்தாளில், 'தமிழகம் வாழ்வித் தலைப்போடும், ஜஸ்டிஸ் (Justice) புதினத்தாளில் நிகழும் திங்கள் 5, 6 நாட்பதிப்புகளிலும் இ.து.வி.பாருளைப்பற்றிய பெருஞ்சொற்கள் வெளிவந்துள்ளன. 1920 ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தா ஆசிரியர் ஏ. சி. டாஸ் (Das) என்பாரும் இடையாசியாவிலிருந்து ஆர்யர் வந்தார்களென்பது தவறென்றாகாட்டி ஒரு நூல் வெளியிட்டுள்ளார்.

14. தொல்காப்பியத்தின் உண்மைப் பொருளறிவதற்கு, அதற்கு முன் பட்டனவும், ஒத்தகாலத்தனவுமாய சான்றுகள்தான் தேடுகின்றேன். பிற்காலத்துச் சான்றுகள் ஐயமறப் பொருள் கோடற்குத் துணையாகா. பிற்காலத்து இலக்கண இலக்கியங்களில், துறைமுறைகளும் வேறுபட்டன வென்பதும் தாங்களே ஒப்பியுள்ளீர்கள். எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் மாறுபட்டிருப்பதும் வெளிப்படா. தொல்காப்பியத்திற் காணும் சில சொற்கள், திவாகரம் நிகண்டுகளிலும் காணப்படவில்லை. ஈ, தா, கொடு என்பன போன்ற பல சொற்களுக்கு பொருள் வேற்றுமை தொல்காப்பியம் நுட்பமாகக் காட்டுவதுபேரல திவாகரம் நிகண்டுகள் காட்டவில்லை. பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை, திவாகரம், நிகண்டு முதலான பிற்கால நூல்களை அளந்தறிவதற்குத் தொல்காப்பியத்தை அளவு கருவியாகக் கோடல் அமையுமேயன்றி, தொல்காப்பியத்தை அளந்தறிய முற்கூறியவைகள் பெரும்

பயன் தாரா. பயனின்றேனும் குற்றமில்லை. தவறு வழி
 களிற் செலுத்தலிடவும் கூடுவனவாக இருத்தலின்,
 தொல்காப்பியத்தின் ஒத்தகாலத்தனவும் முற்பட்டன
 வுமாய சான்றுகள் யான் தேடினேன். ஆனால் கிடைக்க
 வில்லை. என் சிற்றளவு தமிழர்க்கல்லியிற்றேடிக்கிடைக்
 காது போயினும், தங்கள் போளவு கல்லியில் அத்தகைய
 சான்றுகள் ஆண்டறிந்திருந்தால் அதன் பலனை யானும்
 எளிதில் அடையலாமென்றே யான் தங்களை வினாவினது.
 'போகத்தியத்திரட்டு' டென்று ஒன்று வெளியாயது. அந்
 தத் திரட்டு முந்தானாய தமிழ் மணத்தோடிருக்கின்றது.
 'செங்கோன்றரைச் செலவு' என ஒரு சிறு சுவடி வந்தது.
 அது பழந் தமிழ் மணங் கமழுக்கின்றது. ஆயினும் புதுத்
 தமிழர் பழந் தமிழ் போன்று ஆக்கினரோ என்னும் ஸூயம்
 இன்னும் துருவித் தெளியவேண்டியதாகவிருக்கின்றது.
 இன்னும் புறநானூறு முதலிய நூல்களில் சில செய்யுட்
 கள் இடைச்சங்க காலத்தனவென நினைத்தற் கேற்ற
 மொழியமைதியும் பொருளமைதியும் பெற்றுள்ளன.
 ஆனால் தீர்மானமாக இடைச்சங்க காலத்தவைதான் என்று
 சொல்லுவதற் கிடமில்லா திருக்கின்றது. தங்களுக்குத்
 தெரிந்த ஆளிலும் தொல்காப்பியத்திற்கு ஒத்த காலத்
 தனவும் முற்காலத்தனவுமாய சான்றுகள் கிடையாவேல்,
 இன்னும் சான்று தேடும் தொல்லை யொழித்த, தொல்
 காப்பியத்திற்கு நீண்ட காலத்திற்குப் பிற்பட்ட பாடேச்சக்
 கொள்கையர்கள் இட்ட பழைய புதித உறைகளைக்கழற்றி
 வைத்துவிட்டு, தொல்காப்பியமே நீயே துணை! என்று
 அதன் சூத்திரங்களை யே ஆபந்தாய்ந்து பொருள் கிடைத்த
 மட்டில் கிடைத்ததென்று கொள்வது, 'கிடைக்காதவற்
 றைத் 'தெரியவில்லை' என்று கரவடமின்றிச் சொல்லி
 விடுவதே என்னுடைய நோக்கம். • (1, 5, 6).

15. “நான்கு வேதம், வருணபேதம் போன்ற பொது அம்சங்களில் முன்னோர்களுக்கு அபிப்பிராய பேதம் உண்டா” என்கிற வினாவில், “முன்னோர்” என்றது உரையாசிரியர்களைச் சூட்டுகின்ற தெனக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு தொண்டது சரியானால், எனக்குத் தெரிந்த அளவில் அவர்களுக்குள் முரண்பாடில்லை. தாங்களும் அவர்கள் போக்கைவிட்டுப் புறம்பாக வில்லை. என் னோக்களிலும், அவர்களுள்ளும், தங்கள் ஆராய்ச்சியிலும் முரண்பட்டதாக எங்குங் குறிப்பிடவில்லை. ஆகையால் என்னைப் பிரமாணம் கேட்கவேண்டிய பொருட்டு, இன்னதெனத் தோன்றவில்லை.

என்னுடைய வினாக்கள் அம்முன்னோர்கள் கோட்பாடுகளுக்கு முரணாவதுண்டை. அதற்கு, யான் அளவை நூற்படியும், ஆர்க்கியாலாஜிகல் முறைப்படியும் ஆராயப் புகுந்ததுவே பொருட்டன்றி வேறில்லை.

16. சூத்திரவுருவில் சுருக்கமாக வெழுதிய நூலாசிரியர், உரைநடைபோல விரித்துக் கூறவில்லை யென்று யான் அவர்பேரில் குற்றங் கூறவில்லை. அவர் சுருங்கக் கூறினும் பெரும்பாலும் விளங்கவே கூறியிருக்கின்றனர். சுருங்க இருக்கும் இளப்பங்கண்டு தங்கள் கோட்பாடுகளை நூலிலேற்றி நூலாசிரியர் விளங்கச் சொன்னவைகளை உரையாசிரியர்கள் மழுங்கச் செய்தனர்களே யென்று தான் வருந்தி அசாவேரி பாடுவதொழிய வேறில்லை. தாங்களும் அத்தகைய குற்றங்களை முன்னோராய உரையாசிரியர்களிடத்துக்கண்டு தங்களாராய்ச்சியிலெழுதியிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் ஆர்ப் வேதவேதாங்க வர்ணபேத யாக சம்பரங்களாதிய கோட்பாடுகளை நூலிலேற்றி முன்னோர் மொழிந்தமட்டில் தாங்களும் ஒப்பியிருக்கின்றீர்களென்று தங்கள் செப்பு வினாக்கள் உணர்த்துகின்றன. யான் தயி

மன் என்கிற நிலையும் இன்றி, யான் ஆர்யன் என்கிற கனவுமின்றிய அராரியனோ, சீனனோ மற்று வேறு புலத் தவனெவனோ ஒழுவன், 'தமிழ்' கற்று தெரீல்காங்கியத் திற்குப் பொருள் விரிக்கின் சாய்வின்றிய பொருளாகக் கிடைத்தல் கூடும்; அந்தான் எந்நாளோ வென்றே இடர்ப் படுகின்றேன்.

ஆங்கிலத்தில் 'முன்று வெண்காக்கைகள்' 'கால்த போலர்' சில ஆயிரம் ஆண்டுகளாகச் சொல்லக்கேட்டுச் சொல்லக்கேட்டு நமக்கெட்டிய விவரங்கள், அகத்தியர் கடலைக் குடித்தல், அகப்பொருளைக் கடவுளே எழுதி படியிடுக்கில் நுழுந்திவைத்தல், குதிரை மானக்கொண்டு போதல், சங்கப் பலகை தானே விரிதல், தானே சுருங்கி இருந்த இடம் தெரியாம்போதல் முதலாய இயற்றுக யில் நிகழாதவைகளும் உட்படுத்தி வருதலால், அவைகளை ஆக்கியாலாலிகல் முறையில் ஆவ்வாறே ஏற்றுக்கொள்ள வேலாதிருக்கின்றது. இக்கேள்வியில் வந்த பழங் காலைத் கனில் எப்பகுதிகளைத் தள்ளுவது, எப்பகுதிகளை யேற்றுக் கொள்வதென்பது அவரவர் உள்ளப் போக்கைச் சார்ந்ததாக விருக்கின்றதே பொறிய, தீர்மானமாக இதுதான் கொள்ளக்கடவதென்று சொல்ல ஒப்புதல்கிடைப்பதரிது. ஆகலின் யான், நாலின் உட்கிடைவான எடுத்துக்காட்டுகள் கிடைப்பின், மறுக்கவேலாத சான்றுகளாகுமென்று வினாவியதை யன்றி, நூலாசிரியர் தன் பெயரையும் பிற வரலாறுகளையும் என் நூலில் எழுதிவைக்கவில்லை யென்று குற்றங் காணவில்லை. ஆர்ய நூல்களைப் படித்தால் ஆக்கி யோன் பெயரை ஆக்கமோனை நூலிற் சொல்லிச் செல்வதுபோல எழுதியிருப்பது பல நூல்களிலும் காணலாம். வால்மீகி ராமாயணத்தில், வால்மீகி சொல்லுகிறார், அவர் இப்பேர்ப்பட்டவர் அப்பேர்ப்பட்டவரீ என்று பாயிரமாக

இல்லாமல், நூலின் பகுதிகளவுள்ளதிலேயே காணலாம். அவ்வாறே பகவத்குறியிலும், பல ஸ்மருதிகளிலும், உபநிஷத்துக்களிலும், இன்னும் பல நூல்களிலும் இருக்கக்காண்கின்றோம். இது ஆர்ய முறை. தமிழ் ஆசிரியர்களோ, தங்கள் பெயரிற் பெருமை பாராட்டாது, தங்கள் பெயரையும் சொல்லாது பேயினோர் பலர். திருவள்ளுவர் என்பார் இயற்பெயர் முருகன் வள்ளுவன். சாத்தன் வள்ளுவன், மற்றைப் பெயருடை வள்ளுவனென இன்னும் தெரிந்திலது. கம்பன் என்பார், கம்பங் கொல்லையைக் காத்தவரா, கம்பெந்தி மாடு மேய்த்தவரா, அவர் இயற்பெயரோன்ன வென்பது இன்னும் தெரிந்திலது. வெள்ளி விதிப் பாரென்பார், மதுரையில் வெள்ளிவிதியில் வதிந்த தனூல் வெள்ளிவிதியாரெனப் பேயர் பெற்றனரா? அவர் இயற்பெயர் இன்னதென்பது விளங்கவில்லை. இவ்வாறு இன்னும் பல எடுத்துக்காட்டலாம். இதனால் தமிழாசிரியர்கள் தற்புகழ் துறந்தோரென்பதும், இவர்கள் உள்ளப் போக்கிற்கும் ஆர்ய ஆசிரியர்கள் உள்ளப் போக்கிற்கும் எதிர் முகத்தில் எட்டாத தொலைபென்பதும், ஒருவாறு தோன்றும். தொல்காப்பிய நூலாசிரியர் ஆர்யப் போக்கினாராயின் பெரும்பாலும் அவர் நூலிலே தன்பெயரைப் பொறித்திருப்பர். அன்றேல் அவர் தமிழ்ப் போக்கினரென்று கோடற்கிடமுண்டு. அதனானே அத்தகைய விவரங்கள் நூலினுள்ளே உண்டோ என வினவினேன். (2, 3).

17. ஒரு வகுப்பினராயமக்கள் பிறிதோர் வகுப்பினர் நாட்டிற் குடியேறியனவென்று, அவ்விருவருடைய வழக்குகளும், நடையுடை மொழங்குதலும் அவர்களுட் கலந்து போவதும் கூடும்; காலக் கழிவில் தம் பண்டை மொழியைக் கைவிடுவதுங்கூடும்; அவ்வாறு கூடாமலுமிருக்கும்; அவ் விருசார் மக்களையும் வேறுவேறினத்தவராகக்

கொள்ளவேண்டியிருந்தாலுமிருக்கும்; இரண்டுங் கலந்த
புது இனத்தாராகக் கொள்ளவேண்டி யிருந்தாலுமிருக்
கும். ஆகலின், தங்கள் வினா (9) பொதுமையான ஒரே
விடைக்கு இடங்கொடுப்பதல்ல. அதன்மேலும் ஒரே
வகுப்பினர் பிற்காலத்துப் பிறிது பிறிது கோட்பாடுகளைக்
கடைப்பிடிக்க வேறு வேறு இனத்தினராக நாளடைவில்
பாராட்டிக்கொள்ளுவதும் உண்டு. ஆகலின், இவைகளை
ஆய்ந்தறிதற்கு, எத்நாலஜி என்கிற வடிவு வேற்றுமை
கொண்டு உணரும் முறை தான் பெரும்பாலும் உதவியா
வது. தருக்கிய பீட்டிக் கதைகள் ஒரு பயனுந்தாரா.
எடுத்துக்காட்டுவேண்டின்:—

ரோமானியரும் பல்வேறுநாட்டு ஸ்லேவ்களும் வேறு
வேறினங்களாக முற்காலத்திருந்தவர்கள், இப்போதைய
இத்தாலியரென்கிற ஒரு பலகலவைத் தனியினமாகியோ
ரிருக்கின்றனர். எத்நாலஜிப்படி பழைய வடிவுவேற்றுமை
கள் இப்போது கிடையா.

ஆங்கிலோ சாக்சர்களும், நார்மன்களும், டேன்ஸ்க
ளும், கெல்ட்களும் இன்னும் பல இனத்தினரும் ஒன்று
கலந்து இப்போதைய இங்கிலிஷ்காரர்களாக இருக்கின்
றனர். எத்நாலஜிப்படி பழைய வடிவு வேற்றுமைகள்
இப்போது கிடையா.

பாரசீகர்கள் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இந்தியா
விற்குடிபுகுந்து, இந்தியர்களுக்கும் தங்களுக்கும் இருந்த
வேறுவேறுருவங்கள் நாளடைவில் சிந்து சிறிதாகக்
குறைந்து, இப்போது இந்தியர்களுக்கும் பாரசீகர்களுக்
கும் வடிவு வேற்றுமை எளிதிற் காணலாகாதிருக்கின்றனர்.
அவர்கள் எண்ணிக்கையும் விரைவிற சுருங்கி வருவதால்
சில ஆண்டுகளில் அவர்கள் வேறினத்தாரென்னும் பெய
ரும் ஆற்றுகிடக்கூடிய நிலையிருக்கின்றனர்.

இதுவரையில் பல இனத்தவர் ஓரினத்தவராகுவதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் சொன்னேன். ஒரு இனத்தவர் வேறுவேறு இனத்தவராகப் பெருமை பாராட்டுவதும் உண்டென்பதற்குப் பின் வருவன சான்றாகும்.

பழைய பச்சைத் தமிழர், திப்பு சுல்தானல் புது மஹம்மதியராய், மோவாய் மயிர், வளர்த்து, அரேபியாவி லிருந்து நேராக இழிந்து வந்த வேறினத்தவர் என்று இப்போது சொல்கின்றனர். பழைய மலையாளிகள் புதிய மாப்பிள்ளை மஹம்மதியராய் அவ்வாறே சொல்கின்றனர். அவர்கள் இல்லத்தும் இந்துஸ்தானி மொழியை வழங்க முயன்று வருகின்றனர். தமிழர்களையும் அவர்களையும் ஒரு வகையாகச் சிரைத்து, ஒரு வகையாக உடையுடுத்தி, நிற்கச் செய்தால், பழந்தமிழர் வடிவை அவருள்ளும் காணலாம்.

அவ்வாறே சாதிச் சமூகக்கொழித்த ராமாநுஜப் பெரியோரால் வைஷ்ணவக்குறியிடப்பெற்ற பழந்தமிழர் பலர் ஆர்ய வகுப்பினரென்று இப்போது சொல்லிக் கொள்கின்றனர். இவர்களையும் ஒரு வகையாகச் சிரைத்து ஒரு வகையாக உடுத்திப்பார்த்தால், வேறினத்த வர்களென்று காண வேண்டிமை தெள்ளிதிற்புலப்படும்.

பல் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து ஓரிடத்துக் கலந்துவாழ்ந்த வேறுவேறுவடிவுடன் வந்த வேறுவேறினத்தினர், சட்டப்படி வதுமையிலலாமலும்கூட நாளடைவில் உயர்நிலையாலும், அணத்தாலும், உரத்தாலும், அழகாலும் இழுக்கப்பட்டு, நெய்த்தோரின் கலவையேற்பட்டு, ஒருவடிவினராய்விட்டிருக்கின்றனரென்பது எந்நாலஜி தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. அணித்திற் கலந்தவர்கள் இன்னும் சிறிது வடிவுவேற்றுமை மீதி வைத்திருக்கின்றனர். ஆகவே ஒவ்வொரு கூட்டத்தாரையும் எந்நாலஜி

படித் தனித்தனியாக ஆய்ந்து பார்த்தே வேற்றினக் குறிப்பு அனுவேன மிருக்கின்றதாவென்றறிதல் வேண்டியிருக்கின்றது. பொதுப்பட கூடும், கூடாதென ஒரு சொல் விடையிறுக்க வேலாமலிருக்கின்றது. (9).

18. என்னுடைய 31 ஐயவினாக்களுக்கும், ரிபோளவு தமிழ்க்கல்லிலாய்ந்த தடங்கள், எதிர்முகமாயல்லாத நேர் விடைகளாகி, ஈழம்படி வற்புறுத்தும் உரிமை பெறவே தங்கள் வினாக்களுக்கு எதிர்வினா யானுவ கூடாவாமல், தனக்குத் தேவையான நேர்விடைகளை எழுதியிருக்கிறேன்.

எட்டு மிரண்டுப் பத்தாகுமா?

எட்டு மிரண்டும் ஒன்றாகுமா?

என்னும் வினாக்கள் இருக்கன் வினாக்கள் போன்றி ருப்பினும், அவைகளுக்கு அடிப்படை தேடினும் கிடைக்காது போயினும், ஆகும் ஆகாதென விடையிதலுக்குத் தடை யென்னென்று தோன்றவில்லை.

அளிசெய்து என் ஐய வினாக்களுக்கு நேர்விடையிவீர்களென வேண்டுகின்றேன்.

இப்படிக்குத் தங்களன்பிற்குரிய,

(Sd.) யா. வே. மாணிக்கம்.

VI.

Thrippakulam Post,
Trichinopoly 4-1-1924.

அன்புள்ள ஐயா,

தங்கள் பொருளதிகார ஆராய்ச்சியைக் குறித்து யான் சென்ற செப்டம்பரில் தங்கட்கு எழுதிய தாளிற்கு இதுவரைத் தங்கள் மறுமொழி கிடைக்கவில்லை. அணித்

தில் திரிசிரபுரத்திற் கூடவிருக்கும் தமிழ்ப்பண்டிதர்
முன்னுலகு பெருங்குழுவிற் பண்டை நூலாராய்ச்சிகளைப்
பற்றி யுசாவத் தீர்மானித்திருப்பதனால் தங்கள் விடை
விரைவிற் கிடைத்தலை வேண்டுகிறேன். உறைவிடம் மேற்
கண்டபடி.

இப்படிக்குத் தங்களன்பிற்குரிய,

(Sd.) P. V. Marudikam.

தீரு. மு. இராகவையங்காரவர்களுக்கு.

VII.

திருவல்லிகேணி,

4, பேயரிழ்வார்கோயில் வீதி,

9-1-24.

அன்புள்ள ஐயா,

தங்கள் கடிதங்கள் கிடைத்தன. தங்கள் வினாக்கட்
கெல்லாம் விடைகள் தக்கவாறு விரித்தெழுதும் எண்ணம்
எனக்கு நிரம்பவுண்டு. சிலகாலமாக நேர்ந்துள்ள வேலை
மிகுதியாலும் அவகாசக் குறைவாலும் அதனை முற்று
விக்கக் கூடவில்லை. இப்பொழுது சிலநாள்களாக எனக்கு
உடம்பு குணமில்லை. அதனால், தாங்கள் விருட்டிமாறு
என் விடைப்பத்திரத்தை விரைவ எழுதியனுப்பக்கூடாத
வனையிருக்கிறேன் ஆயினும், என் விடைகளுக்காதத் தாங்
கள் காத்திராமல் தங்கள் கருத்துக்களை யெல்லாங் கழகந்
தில் வெளியிடுவீர்களா. பின்னர், என் கருத்துக்களை,
அவசியமானால், உரியவாறு வெளிப்படுத்துகிறேன். காலத்
தில் தங்கட்கு விடைதரக்கூடாமல் நேர்ந்ததற்கு விசனிக்
கிறேன்.

இங்ஙனம் தங்கள்,

மு. இராகவையங்கார்.

2nd April, 1924.

அன்புள்ள ஐயா,

தங்கள் 9—1—24 தேதிய தாள் கிடைத்தது. யான் இரண்டாண்டுகளாகத் தெலுங்குநாட்டி லெல்லுளான் மையை யுஞ்றிவர நேர்ந்ததனால், தமிழ்ப்புலவர் பெருங் குழைத் திருச்சொப்பள்ளியிற் கூட்டிவைக்க வேலாமலே காலங்கழிந்து வருகின்றது. சென்ற மார்சுமீத் திங்களில் விடுதிபெற்றுச்சென்று முயன்றும், முயற்சி முற்றுதற்குக் காலம் போதவில்லை. இன்னும் அக்குழைக் கூட லெந்நாளாகுமெனத் துணிதற்கும் எதொன்றுமில்லை. இதுவரைத் தங்கள் நலக்கந்தீர்ந்து உடற்செழுமையுற்றிருப்பீர்களென வெண்ணுகின்றேன்.

ஆதலின், என் வினாக்கட்கெல்லாம் விடைகள் தக்க வாறு விரித்தெழுதத் தாங்கீள் எண்ணியவாறே எழுதியனுப்பும்படி மிதவும் வேண்டுகிறேன்.

பண்டைத் தமிழ்மொழிச் செவ்வியையும், தமிழகத் தோர் வள்ளையும், சிறக்கப் பரக்கச் சிதைவின்றிக் காட்டக் கிடைத்த வழியாப் பெருந்திட்டித் தோல்காப்பிய மொன்றையாலின் தங்களை யிவ்வளவு புற்புறுத்தத் துணிந்தேன். இதற்கு மன்னிப்பீர்களாக.

தங்களன்பிற்குரிய,

P. V. Manickam.

திரு. மு. இராகையங்காரவர்களுக்கு.

திருவாளர் பா. வே. மாணிக்கம் நாயக்கர்

ஆவர்கள். (B.E., M. C. I., M. I. E.)

எழுதிய நூல்கள்.

1. The Tamil Alphabet, Its Mystic Aspect (with chart.) ர-10-0
2. தமிழலகைத்தொடர் முதற்சுவடி,
தொல்காப்பியவாராய்ச்சி 0-6-0
3. தமிழலகைத்தொடர்; இரண்டாம்
சுவடி, தொல்காப்பியவாராய்ச்சி (அச்சில்)
4. அஞ்ஞானம். (அச்சில்) 0-10-0
5. Bitwixt Ourselves in the Madras Zoo. (அச்சில்)

இவைகளைக் கட்டும் இடம்:

P. C. முருகேச முதலியார்,

முருகன் தமிழகம்

ஆண்டார் தெரு, திருச்சிராப்பள்ளி.